

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/3/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6318010209
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6318010209.4

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a JUDr. Jána Bobora, v trestnej veci obžalovaného O. G., stíhaného pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. augusta 2019, o odvolaní obžalovaného O. G. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Brezno, sp. zn. 3T/95/2018 zo dňa 29. 10. 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania okresného prokurátora a obžalovaného O. G. zamietajú.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Brezno, sp. zn. 3T/95/2018 zo dňa 29.10.2018 bol obžalovaný O. G. uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistených dňoch a časoch od letných mesiacov roku 2016 do 04. 03. 2018 v byte na adrese N. - O., X. O.. X a v R. G. N. D. v N., N. D. č. XX, ako aj v byte na adrese N., T. č. XX spôsobil H. R., fyzické a psychické utrpenie a to tak, že:

v období od letných mesiacov roku 2016 do konca októbra 2016 v byte na adrese N. - O., X. O.. X ju po predchádzajúcich slovných hádkach a výčitkách, kde sa túla a „kurví“, asi 10-krát opakovane fyzicky napadol a to tak, že ju bil dlaňou aj päťou s takou intenzitou až mala podliatiny očí, pričom lekárske ošetrenie ani raz nevyhľadala, následne v období od 01.11.2016 do 16.10.2017 po presťahovaní H. R. do R. G. N. D. v N., N. D. č. XX, tejto spôsobil naďalej psychické utrpenie počas pobytu v zariadení tým, že ju opakovane telefonicky kontaktoval, kde jej vulgárne nadával a vyčítal jej, že sa „kurví“,

ďalej dňa 06.11.2017 v byte na adrese N., T. č. XX po slovnej hádke fyzicky napadol H. R., ktorá následne išla poprosiť o pomoc susedu O. S., kde po návrate H. R. do bytu následne pokračoval vo fyzickom útoku voči menovanej a udrel ju päťou do pravého boku a potom ju kopol, čím jej spôsobil pomliaždenie driekovo-krížovej oblasti panvy,

od posledného dňa mesiaca november 2017 do 26.12.2017 na rôznych miestach v okrese N. spôsobil H. R. naďalej psychické utrpenie tým, že ju opakovane telefonicky kontaktoval, kde jej vulgárne vyčítal, že sa „kurví“ a vyžadoval od nej, aby mu ukázala lístok z autobusu, kedy nastúpila na spoj

dňa 25.12.2017 vo večerných hodinách v byte v N., T. č. XX opätovne fyzicky napadol presne nezisteným spôsobom H. R., ktorej spôsobil krvné podliatiny v oblasti očí, pričom lekárske ošetrenie nevyhľadala,

dňa 04.03.2018 v čase okolo 16:00 hod. v byte v N., T. č. XX znovu fyzicky napadol H. R. a to tým spôsobom, že po slovnej hádke ju chcel udrieť päšťou do oblasti tváre, ktorú si menovaná zakryla rukami, do ktorých ju udrel a spôsobil jej na ľavom ramene v oblasti bicepsu podkožný hematóm, na ľavej ruke opuch a hematóm s obmedzením v obvyklom spôsobe života v tom, že nemohla bežne používať ľavú ruku pri práci a väčšej fyzickej námahe po dobu 10 dní.

Okresný súd za toto konanie obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne, pričom pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie okresný prokurátor a to v neprospech obžalovaného proti výroku o treste. Z dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že prokurátor sa stotožnil s rozsudkom v plnom rozsahu pokiaľ ide o výrok o vine obžalovaného. Nesúhlasil však s výrokom o treste uloženého obžalovanému, pretože ho považuje za neprimerane mierny pokiaľ ide o jeho výmeru v prospech obžalovaného. Tak isto nesúhlasil s výrokom súdu o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd sa totiž pri výroku o treste neriadil ust. § 34 ods. 1 Tr.zák. dôsledne, keď najmä pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby a neprihliadol na prevažujúci pomer príťažujúcich okolností ako aj na samotnú osobu obžalovaného, ktorý bol doposiaľ celkom 14-krát súdom trestaný. V tomto smere prokurátor odkázal na odôvodnenie rozsudku.

So závermi prvostupňového súdu sa však prokurátor nestotožnil, keďže obžalovaný O. G. poprel spáchanie skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu. Doposiaľ bol celkom 14-krát súdom trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Brezno, sp.zn. 1T/126/2016 zo dňa 29.11.2016, právoplatným dňa 04.02.2017, za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák. na trest odňatia slobody v trvaní 1 roka s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 rokov a 6 mesiacov, teda do 05.08.2019 spolu s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 2 roky a 6 mesiacov. Časť skutkov pokračujúceho zločinu, za ktorý je stíhaný v tejto veci, spáchal aj dokonca v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za úmyselnú trestnú činnosť. Obžalovanému priťažuje okolnosť § 37 písm. m/ Tr.zák., nepoľahčuje mu žiadna okolnosť v zmysle § 36 Tr.zák. Teda je potrebné konštatovať prevažujúci pomer príťažujúcich okolností. Navyše v páchaní uvedeného zločinu pokračoval po dlhšiu dobu od letných mesiacov r. 2016 do 04.03.2018, čo tak isto zvyšuje závažnosť jeho protiprávneho konania. Vzhľadom na vyššie uvedené prokurátor je toho názoru, že v prípade obžalovaného neboli splnené podmienky na použitie zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr.zák. Súd mal obžalovanému ukladať trest minimálne na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby bez použitia § 39 Tr.zák. V posledných 10-tich rokoch bol obžalovaný pred dokonaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody a toto odsúdenie mu doposiaľ nebolo zahladené. Preto ho súd na výkon trestu mal zaradiť do ústavu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. Z uvedeného dôvodu prokurátor navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby krajský súd rozhodol rozsudkom sám vo veci tak, že mu uloží podľa § 208 ods. 3, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, 4, 8 Tr.zák. trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 8 mesiacov nepodmienečne. Súčasne aby ho zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie aj obžalovaný, ktoré však písomne neodôvodnil.

Krajská prokurátorka na verejnom zasadnutí zotrvala na písomných dôvodoch odvolania, pričom zopakovala, že uložený trest obžalovanému je neprimerane mierny, z toho dôvodu navrhla zrušiť výrok o uloženom treste v napadnutom rozsudku a navrhla krajskému súdu, aby obžalovanému uložil trest v súlade s ich návrhom uvedenom v písomnom odvolaní.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že navrhuje zrušiť napadnutý rozsudok a vykonať ďalšie znalecké posudky na dieťa, na poškodenú ako aj na neho, poškodená sa o ich dieťa nikdy nepostará, už týždeň býva u kamaráta, keďže museli od poškodenej ujsť.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaných odvolaní v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolania okresného prokurátora a obžalovaného O. G. nie sú dôvodné.

Odvolačný súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné a dostupné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr.por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr.por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, akým spôsobom sa súd vysporiadal s jednotlivými vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní, predovšetkým s obsahom výpovedí poškodenej H. R., svedkyne H. R., sociálnej pracovníčky Mestského úradu N., svedkyne O. N. a so samotnou výpoveďou obžalovaného O. G., ktorý poprel spáchanie trestnej činnosti vyhlásením, že je nevinný.

V tomto smere obžalovaného priamo usvedčovala z fyzického napádania a psychického týrania poškodená H. R., ktorá potvrdila, že obžalovaný ju fyzicky napádal ako mal náladu, udril ju do oblasti panvy päšťou, ruku mala samú modrinu, utŕžila aj monokle, potom s monoklami chodila po meste. Keďže na hlavnom pojednávaní vypovedala odlišne ako v prípravnom konaní, potvrdila, že na hlavnom pojednávaní vypovedala pravdu. Výpoveď poškodenej korešpondovala s výpoveďou svedkyne H. R., ktorá potvrdila, že obžalovaná prišla do zariadenia pod vplyvom alkoholu s modrinami na tvári. Pri viacerých návštevách jej poškodená ukázala modré prsia s odôvodnením, že ju zbil partner. V roku 2018 po druhom príchode do zariadenia bola tak isto dobitá. V tomto smere aj svedkyňa O. N. potvrdila, že videla obžalovaného, ako drží poškodenú pod krkom a bol v tom čase pod vplyvom alkoholu. Mechanizmus vzniku poranenia poškodenej mal súd preukázaný zo znaleckého posudku znalca z odvetvia chirurgie a traumatológie O. S. O., ktorý opísal zranenia poškodenej H. R. zo dňa 04.03.2018, aj to, že k zraneniam poškodenej došlo v dôsledku opakovaných úderov rukami na poškodenú.

Zo znaleckého posudku znalca z odvetvia psychiatrie O. M. G., ktorý vyšetril poškodenú, vyplynulo, že poškodená nemala žiadnu chorobu alebo poruchu a touto netrpela ani v minulosti. V súčasnosti netrpí žiadnym duševným ochorením, alebo duševnou poruchou v príčinnej súvislosti so skutkom. Nebola u nej zistená posttraumatická stresová porucha, ktorá by bola v priamej príčinnej súvislosti s agresívnym správaním sa obžalovaného.

Vzhľadom na vyššie uvedené prvostupňový súd správne ustálil skutkový stav, ktorý kvalifikoval ako naplnenie skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Tr.zák. tak ako to uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku na str. 9 až 12, s ktorým odôvodnením sa krajský súd plne stotožnil. Proti výroku o vine prokurátor nemal žiadne pripomienky, keďže zodpovedal stavu vykonaných dôkazov.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému, okresný súd nepochybil pri jeho ukladaní, keďže prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol podľa zákona povinný prihliadať. Obžalovanému za jeho konanie v tomto prípade hrozil trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe v zmysle § 38 ods. 2, 4 Tr.zák. , § 208 ods. 3 Tr.zák. od 9 rokov 8 mesiacov do 15 rokov.

V tomto smere aj krajský súd musel odmietnuť argumentáciu prokurátora o neprimeranosti trestu, ktorý bol uložený obžalovanému. Okresný súd totiž pri ukladaní trestu prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré podľa zákona mal prihliadnuť. Správne dospel k záveru, že v prípade ukladania trestu v rozmedzí upravenej trestnej sadzby by bol takto uložený pre obžalovaného neprimerane prísny a to napriek tvrdeniu prokurátora. Súd totiž musí uložiť nielen zákonný trest, ale aj spravodlivý, teda proporcionálne vyvážený vo vzťahu k obžalovanému (splnenie podmienky generálnej a individuálnej prevencie ako aj účelu trestu) a poškodenej (okrem iných kritérií súd musel prihliadnuť aj na dôsledky konania obžalovaného, ktoré podľa znalca O. M. G. nezanechali na poškodenej závažnejšie dôsledky).

Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd stotožnil s argumentáciou okresného súdu a po vyhodnotení všetkých okolností prípadu a osoby obžalovaného tak isto dospel k záveru, že uložený trest obžalovanému vo výmere 3 roky nepodmienečne, so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia zodpovedá požiadavkám na generálnu, tak aj individuálnu prevenciu. V tomto smere okresný súd výrok o treste odôvodnil v napadnutom rozsudku na str. 12 a 13, s ktorým odôvodnením sa odvolací súd plne stotožnil. V tejto súvislosti okresný súd správne vyhodnotil aj závažnosť každého predchádzajúceho odsúdenia obžalovaného a neuspokojil sa iba s konštatovaním, že obžalovaný v minulosti bol 14-krát odsúdený.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd neprihliadol na odvolacie námietky prokurátora a stotožnil sa s argumentáciou prvostupňového súdu.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Vzhľadom na vyššie uvedené Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, preto odvolanie obžalovaného ako aj okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.